

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Sinodul archidieceșan.

Ședința a IX-a din 3/15 Maiu 1883.

Presidiul ordinaru.

Se cetește protocolul ședinței, VIII a, care se autentică.

La interpelarea dep. Dimitrie Comșa dă presidiul următorul răspuns: „Domnul interelante susține, că la chirotonirea preoților s'ar întempla aici în archidieceșă unele abusuri, anume: că dela candidații de preoți adeseori s'araci, s'ar lua câte 15—20 fl. sub titlu de luminări, de competențe diaconesci, și a le cântăreților, și preste aceasta câte 6—10 fl. ca tacsă în folosul bisericei pentru mărturisire.

Doresc, ca atât dl interelante, cât și toți alții interesați în cauză, să fie linișiți prin aceea dechiarare din parte-mi: că pre cât sînt eu informat și pre cât m'am putut informa în zilele acestea, la chirotonirea preoților nici un fel de tacsă nu se cere, carea nu ar fi fost în us din vechime și anume încă înainte de venirea mea în archidieceșă.

Astfel de prestațiuni mărunte, în contra cărora până acum la locul compentente nime nu s'a plâns, le afiu justificate nu numai cu usul din trecut, dar și cu serviciile, ce le face la ccasiunea chirotonirilor personalul, care pregătesce actul, respective asistă și conlucră la hirotonire, și care pentru astfel de funcțiuni speciali nu are altă remunerațiune, decât numai ofertele, respective prestațiunile ocașionale din partea candidaților.

Cum atinseiu până acum nici o plânsoare, n'am audît în partea aceasta, prin urmare eu cred, că interelarea, carea nu-mi pune în vedere nici un cas concret, și în cifre și va fi probabil esagerată, se refere numai la usul de până acum, care însă rămânând între marginile sale, ca multe alte espresiuni ale spiritului familiar în biserică, nu se poate tacsă de abus; dacă însă ași afla fie pentru trecut, fie în viitor, că s'au făcut sau se face cuiva asuprire prin imosite nelegali, eu 'mi voi face datorința la locul său, pentru a corege și respective evita tot, ce s'ar pute numi abus în biserică.

Poftesc pe dl. interelante a primi răspunsul meu, ca asigurare contra abusurilor, cari nu sciu de astă dată cu temei sau fără temei îi fac îngrigiri.

Interelantele se declară nemulțămît cu răspunsul Escelenției sale și rezervă dreptul de a face propunere.

Dep. Zaharia Boiu cerënd cuvântul în cestiune personală declină dela sine ori ce împutare de abus supunându-se celei mai stricte cercetări!

Sinodul ia răspunsul presidiului spre sciință. Presidiul răspunde la interelarea dep. Petru Truța că n'are cunoscință despre aceea că unii preoți de ai nostri ar folosi blanquete maghiare la estradarea estraselor din matriculele parochiale, cari la noi precum se scie, se scriu în limba bisericei adevă în cea română; i-ar face însă Escelenției Sale și consistoriului archidieceșan un serviciu bun domnul interelante, dacă i-ar notifica casuri concrete și chiar documente de aceste, ca vędându-le să se poată delătura ori-ce neregularitate în darea estraselor din cestiune. Se ia spre sciință.

Deputatul Parteniu Cosma face următoarea propunere pentru modificarea Regulamentului seminarial: „Regulamentul seminarial se modifică în modul următoriu:

1. Studiul de musică vocală și instrumentală se va propune în viitoriu și în secțiunea teologică; asemenea se vor propune cântările și tipiculi și în secțiunea pedagogică.

Consistoriul după consultarea corpului profesoral va stabili planul de învățământ referitoriu la aceste obiecte — l va introduce în mod provisor și va subscrerne proximului sinod spre aprobare.

2. Datorința de a înstrui în cântările bisericesci este a spiritualului.

3. Spiritualul și profesorul actual de cântări bisericesci rămâne și mai departe în postul său cu salariul de astăzi; postul de profesor pentru musică vocală și instrumentală însă se va îndeplini conform § lui 67. din Regulament.

4. Considerând, că corul seminarialului contribue mult la splendoarea serviciului divin în biserică catedrală, fondul catedralei dotează fondul seminarial cu câte 500 fl. la an.

Aceste dispozițiuni se pun în lucrare cu începerea anului proxim scolar.

Se transpun comisiunei organizatoare.

La ordinea zilei continuarea raportului comisiunei financiare partea V. din raportul consistoriului, ca senat epitropesc. Relativ la cumpărarea de case comisiunea aflând actele în ordine propune: să se ia spre sciință.

Dep. Rubin Pațița propune ca Ven. Consistoriu să cumpere și pământuri din averea archidieceșei, pentru că prețul caselor se schimbă, pe când al pământurilor nu.

Din Presidiu se observă, că e greu a se da astfel de îndrumări consistoriului.

După ce dep. Parteniu Cosma nu află de lipsă a aduce un conclud în privința aceasta, dep. Pațița își revoacă propunerea.

În ce privesce fondul Rudolfin, constatat fiind că acest fond la finea anului 1882. e de 19422 fl. 28 cr. din care se administrează la casa archidieceșană 7422 fl. 28 cr; ear restul de 12000 fl. nefiind predat epitropiei se află încă la Escelenția sa dl. archiepiscop intrând regulat la casă interesele acestei sume, precum și celelalte resurse menite spre crescerea fondului, — comisiunea cu privire, că s'a pus în vedere, că în decursul anului se va regula cestiunea finalmente, transpunându-se întregul capital al fondului în administrațiunea epitropiei archidieceșane propune: Afacerea aceasta se ia spre sciință.

Dep. Iosif Pușcariu face următorul aditament: „Consistoriul se însărcinează a regula afacerea aceasta în sensul instrucțiunilor esistente.”

Dep. Eugen Brote propune adaugerea cuvintelor: „până la finea anului.”

Se primesce propunerea comisiunei cu aditamentul făcut de dep. Iosif Pușcariu.

Raportorul, Anania Trombitaș, cetește bugetul și propune: să se dea absolutoriu consistoriului pentru rațiociniile din anul trecut.

Relativ la supererogatele dela fondul seminarial, pozițiunea 10 comisiunea constatând că din cele 900 fl. preliminate pentru conservarea edificiilor s'a spesat 867 fl. 89. cr. restul sumei bugetare și supererogatul de 631 fl. 4 cr. s'a spesat pentru asigurarea edificiilor contra focului pe 5 ani cu 395 fl. 16 cr. ear restul pentru curațituri, apoi relativ la supererogatul dela fondul archiepiscopesc poziț. 6 se justifică prin spesarea de 517 fl. 25 cr. pentru reparaturi și adaptări la cancelaria archidieceșană; ear supererogatul la poziț. 9 cu 398 fl. 31 1/2 cr. cu asigurări contra focului, spese de comasare, timbre și tipărituri, ce s'a procurat pentru realitatea acelor fonduri. Sinodul le ia spre sciință și se dă îndemnisare pentru sumele spesate peste buget și totodată sinodul dă consistoriului absolutoriul față cu rațiociniile pentru anul 1882.

Același raportor referează asupra raportului consistoriului archidieceșan, prin care se așterne istoricul fondurilor dimpreună cu proiectul pentru contopirea unor fonduri și proiecte de acte fondacionali pentru acele fonduri. — Comisiunea propune: raportul se ia spre sciință, și cere tot odată dela Consistoriu facerea statutelor acestor fonduri.

Dep. Dr. Ilarion Pușcariu observă, că nu e în chiar cu raportul comisiunei: căci după densus trebuia să se amintească unele acte despre toate fondurile.

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare).

„Dibaciul medic, care l'am adus, nu putu vindeca pe maica mea, el nu-mi putu da nici măcar speranță că se va vindeca. El a studiat natura delirului ei și mi-a spus mijlocul, de a oprî crisele furoarei. Trebuia să-i îndestulezi toate dorințele, dacă aveau numai încât-va o aparență de minte și altcum trebuia să câștigi asupra ei puterea și autoritatea unui părinte asupra copilului său.

„Am dus-o afară și la Perugia, împreună cu trupul bietului Goffredi, care l'am imbalzat, ca să-l ducem în mauzoleul visat de femeea sa, pe țermul lacului Trasimenic. Ce am suferit în adâncul sufletului meu, până ce am adus pe tatăl meu mort și pe maica mea alienată în țeară, care cu trei săptămâni mai înainte o părăsiram așa de veseli, nu este cu puțință a spune. La plecarea noastră, Sofia ridea și cânta, cât era calea de lungă; la reintoar-

cere ea earăși ridea și cânta, însă cu ce aer lugubru și cu ce voce sfâșietoare!

„A trebuit să o conduc, să o mulcomesc, să o înveselesc, ca pe un copil, pe femeea aceea, așa de inteligentă și pnternică, la care mă uitam cu o și mai înainte ca la călăuzul și spriginul meu; căci abea eram de nouă spre-zece ani, domnule Goeffe!

„Pre când rămășițele lui Silvio Goffredi fură depuse la mormânt, vęduva sa era liniscită, și puteai chiar dice, că în liniscea aceea escesivă și subită, se manifestă împlinirea soartei sale funeste. Eu am pierdut toată speranța, vędând că ea devenise așa străină sie însuși. O unică idee o ocupa, adevă a stabili scumpului său Silvio un monument. De atunci nu-i mai puteai vorbi de altceva. Ori și ce lucrare pe seama mea, îmi era imposibilă, căci ea nu dormia și abia îmi lăsa și mie timp a dormi vre-o câteva oare, nu dic pe și, ci pe săptămână. Nu era cu puțință a o încredința un singur moment, îngrigirii altei persoane. Cu ori și care altă persoană ea se irita și cădea în crisele cele mai groșnice; cu mine ea n'a avut nici un acces de furoare sau de desperare. Ea mă întreținea necontent de epitaful, de emblemele și de statuetele, cu care voia să împodobească mormântul bărbatului său; de el însuși părea, că nu și-a conservat nici cea mai mică amintire particulară, par că el a de-

venit pentru ea o fință abstractă, ce n'a vędut-o nici când.

„Ea m'a făcut să desemnez două sau trei mii de proiecte, cel din urmă îi plăcea totdeauna pentru una sau două oare; apoi trebuia să schimb tot, ca nevrednic memoriei magului, precum numea ea pe scumpul său reposat.

„Nici o emblemă nu corespundea ideilor sale abstracte și confuze: adâncită în meditații profunde ea venea și-mi lua creionul din mână, care cu puțin mai nainte mi-l dase și mă făcea să reîncep sub pretextul unei mici modifiții ceva de tot opus.

„Îți poți cugeta, că partea cea mai mare din proiectele acele nu erau realizabile și nu aveau nici un înțeles.

„Vędând neliniscea și iritația ei, dacă schimbam ceva, eu m'am hotărit a o asculta conscientios. Aveam cartoane pline de compoziții bisare, cari ar fi ajuns să inebunească pe ori și cine ar fi voit să și le esplice.

„După ce petrecuse așa vre-o câteva oare, ea îmi arăta mustrele în marmor, ce le comandase la toți statuarii din țeară. Curtea și grădina noastră erau pline de mustrele aceste, dară nici una nu-i plăcea, cât o vedea executată.

„O altă predilecție, spriginită și din parte-mi era materia, din care avea să se facă monumentul imaginar. Ea comandase mustre de toate soiurile de marmor și de toate metalele cunoscute; ea pu-

Dep. Eugen Brote: arată, că au fost acte, cari au facilitat pregătirea istoricului fundațiilor noastre și cu deosebire actul de mare însemnată lucrat de septemvirul cavalier Pușcariu.

Dep. Nicolau Popea constată, că documentele cele mai însemnate se cuprind în actul amintit de dl. Brote și crede, că ar fi bine să se facă amintire despre acest act.

Dep. Dr. Nicolau Pop propune: să se tipărească istoricul, pentru de a pute ști și cei din afară, cum stă lucrul cu fondurile noastre.

Dep. Diamandi Manole susține părerea dep. Brote, să se facă amintire despre actul septemvirului Pușcariu. — În ce privește istoricul observă, că nu se poate face într'un timp scurt; se mulțămesc cu raportul consistoriului și își exprimă dorința, ca până la sinodul proxim să se completeze istoricul și să se publice toate actele.

Dep. Parteniu Cosma e contra tipării istoricului, din cauză că nu e complet. — Încât privesc propunerea dep. Brote, o primesce.

Dep. Rubin Patița observă, că pentru completarea istoricului ar fi bine să se cerceteze după isvoare și în afară.

Deputații: Iosif Pușcariu și Vasile Roșescu sunt pentru tipărire.

Sinodul ia spre știință raportul consistoriului, și-l aclude la protocol dimpreună cu istoricul fondurilor. Tot odată la propunerea dep. E. Brote, sinodul archidiececan exprimă domnului Ioan cav. de Pușcariu mulțămirea protocolară pentru meritele sale la compunerea istoricului fondurilor archidiececane.

Relativ la contopirea următoarelor fonduri:

Fondul sinodal, fondul arhiepiscopesc, fondul sinodului archidiececan, fondul personalului cancelariei consistoriale, fondul congresului național bisericesc și fondul apelatoriului. — Sinodul enunță contopirea acestora într'un fond sub numirea „Fondul general administrativ.”

În privința numirii fondului s'au ivit mai multe păreri, până s'au primit ca mai sus.

Fondul seminarial A. și fondul seminarial B. la propunerea comisiei se contopesc într'un singur fond sub numirea „Fondul seminarului Andreian.”

Fondul bisericii catedrale și fondul personalului bisericii catedrale la propunerea comisiei se contopesc într'un singur fond sub numirea „Fondul catedralei.”

Fondul senatului școlariu al consistoriului archidiececan și fondul învățătorilor s'erați și fondul senatului bisericesc într'un singur fond sub numirea „Fondul școlariu archidiececan.”

Fondul de 30,000 și fondul preoțimei archidiececane — la propunerea comisiei se relegă cestiunea consistoriului cu aceea, ca să se combineze cu fondul Rudolfin și să facă propuneri la sinodul proxim pentru eventuala contopire.

Cu privire la efectuarea contopirii acestor fonduri se decide: Contopirile aceste au a se efectui cu 31 Decembre 1883. după starea fondurilor din aceea zi.

Continuarea ședinței se anunță pe ați la 5 oare d. a. La ordinea zilei rapoartele comisunilor.

Ședința se ridică la 1 oară după ameați.

Ședința se redeschide la 5 oare după ameați. Presidiul ordinariu.

Notariu: Petru Gligor.

La ordinea zilei raportul comisiei organizatoare. Raportor: Parteniu Cosma.

La propunerea comisiei propunerea dep. Parteniu Cosma pentru modificarea regulamentului seminarial — se primește de basă la desbaterea specială.

Înainte de a intra în desbaterea specială dep. Nicanor Frateș propune: să nu se porceadă la desbaterea specială, ci să se transpună consistoriului ca studiind cestiunea să vie cu o referadă, bine studiată la sesiunea viitoare.

Dep. Dr. Nicolau Pop având în vedere a se regula odată obiectul acesta, având în vedere că propunerea dep. Frateș ar ținti la amânarea lui, că propunerea comisiei nu leagă mâna consistoriului se declară contra propunerei dep. Frateș.

După ce dep. Cosma, Diamandi Manole și Titu Gheaja, se declară în contra prop. dep. Frateș ear acesta își susține propunerea, se pune la vot.

Se primește să se treacă la desbaterea specială.

Dr. Ilarion Pușcariu propune în titlu să nu se țină modificări, ce instrucțiune, pentru că într'adevăr este numai o instrucțiune pentru executarea regulamentului.

După o scurtă discuțiune se primește, titlul în textul următor: „Modificarea regulamentului seminarial.”

Se ia la desbatere punctul 1. din propunere (amintit mai sus). Se primește în textul următoriu: „studiul de musică vocală și instrumentală se va propune pe viitoriu și în secțiunea teologică; asemenea se vor propune cântările bisericesci și tipicul și în secțiunea pedagogică.”

În legătură cu acest punct dep. Demetriu Comșa face o propunere, pe care din cauză, că s'a amânat până la p. 6 o vom espune la rëndul său.

Relativ la punctul 2. din propunere dep. Nicolau Cristea propune să se stilizeze astfel: „profesorul de cântările bisericesci are să îndeplinească și agendele spiritualului.” — Se primește.

Punctul 3. la propunerea dep. Dr. Nicolau Pop se primește în textul următoriu: „Pentru instrucțiunea musicii vocale și instrumentale se institue un post nou de profesor cu salariu de 800 fl. pe an.”

Punctul 4. din propunere se amână, până când va veni la ordinea zilei pertractarea bugetului.

Sinodul decide, ca aceste dispozițiuni să intre în viață cu începerea anului proxim școlastic.

În necs cu acestea dep. Demetriu Comșa face următoarea propunere: „Din considerare că în §§. 1—7 din regulamentul seminarial relativ la obiectele de învățământ se cuprind mai multe dispozițiuni, la a căror punere în lucrare s'au observat scăderi considerabile, Consistoriul să dispună facerea modificărilor necesare la planul de învățământ al seminarului Andreian, așternând planul modificat în sesiunea sinodală proximă.”

Sinodul după oare care desbatere primește propunerea amintită a dep. Comșa.

La ordinea zilei continuarea raportului comisiei financiare.

Raportorul acesteia, Anania Trombitaș, referază asupra actelor fundamentale ascernute de consistoriul archidiececan.

Se referază asupra actului fundamentale al fondului contopit din fondurile de mai înainte: sidoxial, fondul arhiepiscopiei, fondul apelatoriului, fondul sinodului archidiececan, fondul personalului cancela-

riei archidiececane și fondul congresului sub numirea „fondul administrativ al archidiecesei gr. or. române din Transilvania, sau pe scurt „fondul administrativ.”

Sinodul primește actul fundamentale întreg sub numirea „fondul general administrativ al archidiecesei gr. or. române din Transilvania sau pe scurt „fondul general administrativ.”

Actul fundamentale al fondului seminarului Andreian teologic-pedagogic din archidieceasa gr. or. română a Transilvaniei sau pe scurt „Fondul seminarului Andreian” — se primește.

Referitoriul la actul fundamentale al Seminarului, față cu donațiunea v. d. Ecaterina Raț s'a încins o discuțiune mai lungă.

Dep. Ios. Pușcariu a făcut propunerea: să se separeze de fondul seminarial, dar nu s'a primit.

Se cetesce actul fundamentale al fondului bisericești catedrale.

Fiind timpul înaintat deciderea asupra acestui punct se amână pe ședința proximă.

Ședința proximă se anunță pe mâne la 9 oare înainte de ameați. La ordinea zilei continuarea raportului comisiei financiare.

Ședința se încheie la 8 oare seara.

Ședința a X-a din 4/16 Maiu 1883.

Presidiul ordinariu.

Notariu: Romul de Crainic.

Ședința se deschide la 9 oare înainte de ameați. Protocolul ședinței premergătoare nefiind redigat autenticarea se amână.

Presidiul presentă rugarea comitetului parochial din Crăciunel, protopresbiteratul Târnavei inferioare pentru un ajutor pe seama bisericești — se predă comisiei petiționarie.

La ordinea zilei continuarea raportului comisiei financiare. Raportorul acesteia deputatul Anania Trombitaș referază asupra actului fundamentale al Catedralei.”

Nr. I. despre contopirea celor două fonduri ale bisericești catedrale și al personalului bisericești catedrale sub numirea „fondul catedralei” și

Nr. II. care tractează despre „proprietatea și administrațiunea acestui fond — la propunerea comisiei se primește textul original al Consistoriului.

La nr. III, care are în vedere „scopul” acestui fond comisiei propune părerea consistoriului: „când venitul fondului va fi așa de mare — ca să se poată zidi catedrala, atunci să se zidească. —

La nr. IV „întrebuintarea fondului” în legătură cu nr. III se încinge o discuțiune mai lungă.

Dep. Parteniu Cosma: Noi ne tot plângem, că tinerii nostri nu cunosc ritualul, nu știu cele bisericesci. Părerea mea e, că cultul trebuie dezvoltat în biserica noastră în toată splendoarea. Alipirea atât de dezvoltată la poporul nostru către ceremoniile bisericesci, unii o țin de bigotism, eu însă o consider de o virtute, pe care vreau să-o păstrez cu ori ce preț și în viitor; să ne nizuim, Domnilor, a conserva această virtute, să ne nizuim a deprinde pe tineretul nostru în ritualul bisericești noastre, care e cel mai frumos din toate ritualele. Și cum îi vom pute învăța pe clerici, bună oară în ritual bisericesc, dacă nu vom nizu să ne facem cât mai curând catedrala, în care să se poată presenta acela indeplina sa splendoare? Fondul catedralei e anume făcut pentru acest scop. Noi n'avem decât să ne gândim la modul, cum s'ar pute edifica. Se poate țiice, că fondul nu e așa de mare; noi însă îl putem spori prin colecte chiar și afară de metropolie. Se află oameni, cari dăruiesc bucurios pentru un astfel de scop, dacă au speranță că vor ave și ei fericirea de a vedè realizat scopul, pentru care li se cere contribuiri.

La noi este un curent în aceea direcțiune, că pentru edificarea unei catedrale corespunzătoare Metropoliei noastre, se recere cel puțin un milion de floreni și dacă li se face propunerea tot acestor domni, ca cel puțin deocamdată să se mai lărgească capela, ce servește astăzi drept catedrală și să se provadă cu turn, ca astfel pe un timp oare-care să ne mulcomim dorul de catedrală — nici aceasta nu le convine, căci după Dlor față cu trecutul este bine și așa cum este.

Nu mă mir de aceea, cari tot în Sibiu au trăit, că dâșii într'adevăr n'au cunoscut mai bine. Pană când episcopii nici n'aveau reședință stabilă, ei locuiau când în Râșinari, când în Sibiu, și pană când nu era permis în cetatea Sibiului să se zidească biserică românească, ba nici casă de locuit nu-și putea cumpăra episcopul, firesce că nimene nu se putea gândi la catedrală, și acei ce au trăit și au vădut cu ochii acele apăsări, astăzi sunt mulțamiți și cu capela, de care dispunem; eu însă aflu, că această stare este prea umiltoare pentru Metropolia noastră, și trebuie să nizuim, ca în timpul cel mai scurt posibil să prevedem Metropolia noastră să se edifice pe o temelie solidă.

— Tocmai așa mi s'a spus, însă eu am fost așa de bine în stare a mă ocroti pe mine însumi, încât am amenințat pe avocatul a l arunca pe fe-reastră afară, dacă nu renunță la infama sa propunerea: a duce pe maica mea într'o casă de alienați. Ar fi trebuit să mă închidă și pe mine acolo, fiind că dâșna nu se putea lipsi un moment de mine, și eu aș fi murit de nelinisc știindu-o sub îngrigire mercenară! A-i răpi unica înveselire, ce avea o influență, puteai chiar țiice, magică, asupra ei! a-i răpi dreptul de a manifesta și de a mulcomi mâhnirea sa prin edificii ruinătoare, absurde, o conced, însă bine n'ar fi făcut cuiva vr'un nedrept sau vr'un rău! Și ce-i păsa dlui avocat, gras și rumen, de casa noastră plină de morminte? Cine-l silea să regrete banii cheltuiți în zadar sau să batjocore rătăcirile de durere a bieteii vâduve? Eu am ramas statornic familia m'a înfruntat și avocatul m'a declarat de nebun: maica mea însă a ramas liniștită.

— A! a! scumpul meu, țiice dl. Goefle suri-đând, așa tractezi Dta advocații... Ei, dâ-mi mâna, adăuse el privind spre Cristiano cu ochii uđi de emoție și de simpatie.

(Va urma.)

nea să se execute modele de sculptură și de metal turnat în cantități așa de mari, încât numai aveau loc în casă. Pană și pe paturi zăceau astfel de modele și călătorii, luând casa noastră drept muzeu, veneau să-l viziteze și ne cereau explicația acestor obiecte bizare, ce le vedeau espuse. Sărmanei Sofie îi plăcea a-i primi și ale esplica ideile sale. Ei se îndepărtară apoi supărați și întristați de a fi venit acolo: unii rîdând și făcând din umeri. Misereabilii! ironia lor mi se părea o crimă.

„Într'aceea resursele noastre se sleiră. Dl Goffredi lăsase femeiei sale întreaga folosire a micii sale stări, ce aveam să o moștenesc eu odinioară. Un consiliu familiar se întrunise, atât în interesul meu, precum se țiicea, cât și pentru a se informa asupra intențiilor tatălui meu, încât mă privea pe mine. Un avocat hotărî a pune pe sărmana Sofie sub curatelă și a opri pe artiști, meseriași și furnisori de materii scumpe, a-i mai lifera ceva, și a o face să intre într'o casă de alienați, pentru că negreșit supărarea aceea ar produce un acces de paroc-sism și de furoare, periculos pentru ceialalți.

— Avocatul a fost în drept, țiice dl. Goefle; espedientul acesta a fost dureros dară de lipsă.

— Pardon, domnule Goefle; dară eu n'am judecat așa, fiind eu unicul moștenitor al Goffredi-lor, eu am avut dreptul ai lăsa averea mea.

— Ba nu! Dta n'ai avut dreptul acesta. Dta

n'ai fost maiorean; legea ocrotește pe aceia, cari nu se pot ocroti pe sine însuși.

— Tocmai așa mi s'a spus, însă eu am fost așa de bine în stare a mă ocroti pe mine însumi, încât am amenințat pe avocatul a l arunca pe fe-reastră afară, dacă nu renunță la infama sa propunerea: a duce pe maica mea într'o casă de alienați. Ar fi trebuit să mă închidă și pe mine acolo, fiind că dâșna nu se putea lipsi un moment de mine, și eu aș fi murit de nelinisc știindu-o sub îngrigire mercenară! A-i răpi unica înveselire, ce avea o influență, puteai chiar țiice, magică, asupra ei! a-i răpi dreptul de a manifesta și de a mulcomi mâhnirea sa prin edificii ruinătoare, absurde, o conced, însă bine n'ar fi făcut cuiva vr'un nedrept sau vr'un rău! Și ce-i păsa dlui avocat, gras și rumen, de casa noastră plină de morminte? Cine-l silea să regrete banii cheltuiți în zadar sau să batjocore rătăcirile de durere a bieteii vâduve? Eu am ramas statornic familia m'a înfruntat și avocatul m'a declarat de nebun: maica mea însă a ramas liniștită.

— A! a! scumpul meu, țiice dl. Goefle suri-đând, așa tractezi Dta advocații... Ei, dâ-mi mâna, adăuse el privind spre Cristiano cu ochii uđi de emoție și de simpatie.

(Va urma.)

stră și cu coroana ce i se cuvine, cu o catedrală, nu mare, dar model de stil pentru bisericile române și monumentală.

Eu nu vorbesc de milioane, dar 3—400,000 totuși cred că ne va trebui spre acest scop.

După calculul meu, presupunând că referințele nu se vor deteriora, că nu va urma s. e. o devaluație și că capitalele se vor pute justifica cu 5% din capitalul de astăzi, cu interesele sale peste 17 ani vom avea 200,000 fl., peste 34 ani 400,000 fl. în 51 ani 800,000 ear în 53 ani un milion.

Dacă s'ar primi propunerea consistoriului, ca numai din venitele fondului să edificăm biserica, presupunând că edificarea ar dura cel puțin 10 ani, abia peste 50 ani ne am pute apuca de lucru, și nici atunci pe sigur.

Sunt de părere, să facem biserica până avem pentru cine o face, căci dacă nu punem pond pe religiozitatea poporului, așa cum progresa lumea astăzi, cine scie peste sute de ani mai fi-va pentru cine zidi catedrala?

Planul ce ni s'a prezentat din partea dlui E. Brote, că urmând astfel mai curând vom pute edifica catedrala din venitul fondului, decât din însuși fondul, căci când va avea fondul 10,000 fl. venit anual, deja cu garanța aceasta vom căpeta capitalul acesta în împrumut dela alte fonduri pe amortisare pe mai mulți ani, după părerea mea nu este esecutabil, căci 10,000 abea ar acoperi interesele dela 200,000 fl. prin urmare, dacă s'ar și afla cineva, care preste 17 ani, când fondul nostru va fi de 200,000 fl. și va avea venit anual de 10,000 fl. să ne împrumute alte 200,000, noi tot n'am avea capital, căci capitalul nostru în veci n'ar crește, ci ar fructifica numai pentru cele 200,000 împrumutate.

Dar nici nu se află nime, ca să împrumute bani pe amortisare pe mai mulți ani, pe ipotecă de hârtii, supuse fluctuațiilor politice, și chiar devalvării, ci numai pe ipotecă și încă triplă.

În fine noi nici nu suntem îndreptățiți a subtrage fondul dela destinațiunea sa.

Basă lui este o colectă întreprinsă cu scopul, ca însuși fondul să se întrebuințeze pentru edificarea catedralei.

Sunt de acord cu propunerea, ca până la începerea edificării să se capitalizeze câte 80%.

Dela începerea edificării, însă în cas de necesitate să se poată întrebuința întreg fondul catedralei spre edificare. Ceea ce nu învoalvă presupunerea că trebuie să consumăm întreg fondul cu edificarea căci dacă atunci se va pute combina vre-o operațiune mai favoritoare pentru cruțarea fondului, negreșit că se va urma astfel.

Deci fiind că fondul personalului catedralei contopit deja în fondul catedralei este nealienabil și are mențiunea, ca din acela să se susțină catedrala și de oare ce acel fond este aproape 25% al întregului fond comasat, propunerea mea merge într'acolo, ca dela începerea edificării $\frac{3}{4}$ părți ale întregului fond să se poată întrebuința pentru zidire, ear $\frac{1}{4}$ parte la toată întemplantarea are să rămână neatingibilă, pentru scopul ca din acel fond să se susțină biserica catedrală și personalul ei.

(Va urma.)

Revista politică.

Sibiu, în 9 Mai

„Dualismul în armată” este intitulat un articol de fond în Nrul. de Duminecă al ziarului „D. Ztg.” din Viena și care este de mare importanță. După ce articolul compară pe Tisza cu Andrassy, în favorul celui dintâiu, continuă a spune că organizațiunea cea nouă a armatei a aruncat maghiarilor în poală împlinirea uneia dintre dorințele lor cele mai plăcute. Împărțirea armatei după teritorii a creat fără îndoială mai multe corpuri curat ungurești de armată. Foaia vieneză nu scapă din vedere și împregiurarea, că corpurile sunt astfel împărțite încât fiecare are un simbure de ținuturi curat maghiare. Budapesta este centrul, de unde se întind rațele în toate direcțiunile. Pe teritoriul Ungariei numai sunt corpuri curate de slavi sau români. „Este îngrijit ca în fie care corp ideea de stat maghiar să-și aibă credincioși entuziasmați și energici.”

„D. Ztg.” amintesc și de proiectul de lege, prin care divisiunile armatei de honveđi se prefac în corpuri tactice de sine stătătoare, care „acum după ce vor fi provădute cu artilerie și cavalerie destulă pot opera de sine.” „Era un timp”, dice foaia vieneză „când opiniunea publică în Austria nemțească se revolta contra nisuițelor unei despărțiri mai largi între cele două jumătăți ale monarhiei.”

Astăzi însă nemții au alte griji, care nu le spune foaia citată.

Pe când în lăuntru lucrurile merg pe cărarea indicată de „D. Ztg.”, unele dintre oficiosele din

Viena dau lecțiunii împăratului Wilhelm și principelui Bismarck în politica internă a Germaniei și fac alusiuni, că nemții din Germania nu mai sunt aplecați a se face așternut picioarelor cancelariului german și că în Germania se pot întempla lucruri, cari să facă dubie opera dela 1866 și 1870.

Ca pendent la aceste din urmă mai cetim, că renumitul Beust ar fi petrecând în capitala Franței, unde ar avea misiune politică, să clarifice pe francezi asupra scopului alianței înainte. Spre sfârșitul acesta Beust ar fi persoana cea mai nepotrivită, căci este adversar politic a lui Bismarck.

Încoronarea țarului numai e departe. Dar dela Moscva a venit scirea, că în zilele trecute, în una din stradele cele mai frecventate, a explodat o bombă, care a rănit greu și ușor pe mai mulți oameni. În legătură cu aceasta nu putem să nu amintim de o conjurațiune descoperită acum de curând, care dovedese că și armata rusească este roasă de boala nihilismului.

În Bucuresci mâne se vor deschide corpurile legiuitoare, convocate în afacerea revisiunii constituțiunii. Întrunirea aceasta e de mare importanță pentru viitorul României. Va merita ca să urmărim cu atențiune cele ce se vor petrece în sinul corpurilor legiuitoare întrunite pe dealul metropoliei din Bucuresci.

Desbaterea specială asupra proiectului de lege pentru scoalele secundare.

(Urmare.)

§-ul 70 e acesta: „Limba esamenelor de calificățiune e cea maghiară. Ministrul de culte și instrucțiune publică se împuternicesc însă a da concesiune estraordinară în decurs de 10 ani după intrarea în vigoare a legii prezente de a se țină esamenele de calificățiune preste tot sau numai cu privire la unele obiecte de învățământ și în limba maghiară; aceasta o va face la reprezentațiunea motivată a respectivei autorități bisericesci.

Dispozițiunile de sub punctul 1. §-ul 62 și punctul 1 §-ul 64. rămân însă normative și pentru casurile acestea.”

Paragraful acesta a provocat o discuțiune mai lungă, la care au luat parte mai mulți vorbitori.

Spre a cunoaște vederile, de cari au fost conduși autorii proiectului la crearea paragrafului acestui-a însemnăm unele cele țise de unii din deputați.

Iosif Bacon (sas): Onorată casă! §-ul acesta jiguesce existența institutelor luterane din Transilvania preținând că și indiviđii aplicați la scoalele medii confesionale nemaghiare să depună esamenul de calificățiune din toate obiectele în limba maghiară. Mai în detaiu o am dovedit aceasta în desbaterea generală. E imposibil, ca acolo, unde profesura e numai o treaptă transitorie spre preoție, să se afle indiviđii în numărul recerut, cari să poată studia 3 ani la o universitate streină germană și apoi încă cel puțin doi ani la o universitate maghiară din patrie, spre a și însuși limba maghiară într'un astfel de grad, încât să fie în stare a depune esamenul de calificățiune din toate obiectele de învățământ prescise în limba aceasta. Urmarea va fi de sigur micșorarea calificățiunii la preoții luterani — prin acești micșorarea culturei la popor.

Abstragend dela dauna inevitabilă, ce se va aduce prin dispozițiunea aceasta a proiectului luteranilor din Transilvania, ea nu e de loc necesară și nu e împreună cu nici un prestigiu pentru statul maghiar însuși. Interesele statului nu cer alta decât că scolarul care a depus esamenul de maturitate, și viitorul profesor să priceapă limba maghiară și să o scie manua atât în privința gramaticală cât și literară. Proiectul de față s'a îngrijit de ajuns pentru ajungerea acestui scop.

E mare deosebire între astfel de cunoaștere a limbei și între aceea ca cine-va să poată depune esamen în limba aceasta din toate obiectele de învățământ.

Interesele statului nu cer nici decum, ca acela care într'o scoală au învățat limba de propunere nemaghiară n'are să propună tocmai limba și literatura maghiară și care mai târziu va avea să predice credincioșilor săi în limba germană ca acela țice să cunoască limba maghiară într'o măsură așa de mare.

Intereselor statului se va satisface, dacă aceia, cari sunt chemați a propune limba și literatura maghiară, pricep limba aceasta astfel încât pot depune în ea esamenul de profesură.

Îmi permit a presenta onoratei case o propunere în înțelesul vederilor, ce le-am spus și a mă ruga să fie primită. Propunerea e următoarea:

Alinea a doua și a treia să se steargă și să se înlocuească cu acestea:

„Acea, cari doresc a fi aplicați la scoale confesionale nemaghiare, void a depune esamenul de

calificățiune la universitate maghiară, îl pot depune și într'o limbă nemaghiară; aceasta însă trebuie să fie obiect obligat de învățământ. Esecțiune se face cu limba și literatura maghiară, din cari trebuie să se depună esamenul în limba maghiară.”

Guido de Bauszner: Onorată casă: Propunerea stimatului meu amic Iosif Bacon, se bazează pe principiul, că fie-care candidat de profesură să poată depune esamenul de calificățiune în limba acelei scoale secundare, la care doresc a fi aplicat. Eu aprob principiul acesta preste tot, căci nimic nu-i mai natural, mai logic și mai just, decât ca fie-care candidat de profesură, care nu doresc a fi calificat pentru toate scoalele secundare din patrie, să aibă dreptul a depune esamenul de calificățiune în limba, în care va fi chemat ași propune studiile la scoala secundară. Din motivul acesta primesc propunerea stimatului meu amic I. Bacon. Conced cu toate acestea, că punerea în lucrare a acestei propuneri va întimpina unele greutăți, căci n'ar fi chemare ușoară pentru profesorii dela universitățile noastre a esamena pe candidații germâni nemțesce, pe sârbii sârbesce, pe românii românesce... respective a sci toate limbile acestea în măsură suficientă. Pentru cazul când onorata casă n'ar primi propunerea amicului meu în considerarea greutăților amintite, de altcum nu tocmai neinvigibile, — accentuez însă: numai pentru cazul acesta îmi permit a face altă propunere basată pe esperență practică.

Onorată casă! E faptă, că candidații de profesură sârbii, români și slovaci au depus esamenul de calificățiune la universitatea din Budapesta la dorința lor proprie în limba germană și nu în limba maghiară și nici în limba maternă. (Strigări: „Destul de trist!”) Lucrul e ușor de esplicat. Fie-care om cult din patria aceasta are lipsă de limba germană. Aceasta o aduce cu sine de pe o parte pozițiunea geografică, de altă parte însă și în deosebi întreaga desvoltare culturală din Ungaria. Urmează deci că toți profesorii dela universitățile noastre sciu limba germană.

Dar și până acum nu s'au obicinuit numai candidații de profesură sasi, a asculta studiile la universități germane ci și cei români, sârbii și slovaci. Aceștia sciu de alt cum de acasă nemțesce. Dacă e tocmai vorba să se confisce dela confesiuni contra dreptului și legii, dreptul de a țină esamene de calificățiune, apoi întreb, de ce nu se sancțiunează aceea, ce s'a esecutat până acum fără nici o greutate.

Legislativa trebuie să țină cont de referențele și trebuințele vieții practice și nu de doctrine și de teorii ideale. Punctul acesta de vedere l'ați urmat deja față cu limba germană în proiectul present, dispunând a se propune ca obiect obligat în toate scoalele secundare.

Carol Szasz (referente și reprezentant ministerial): Ca limbă culturală.

Guido de Bauszner: Dar, și eu țice, că ca limba culturală. Fiți deci consecuenți și urmați vederea de sus și în punctul acesta.

S'ar da un privilegiu naționalității germane ceea ce față cu celelalte naționalități s'ar pără a fi o nedreptate. Am țice însă, că candidații nemaghiari și până acum au depus esamenul de calificățiune de bună voie în limba germană.

Conform cu cele țise îmi permit a presenta onoratei case pentru cazul, dacă nu s'ar primi propunerea amicului meu I. Bacon, dar numai pentru cazul acesta, următoarea propunere: Să așim!

Propunerea: §-ul 69 (70) e a se teostua în următorul mod:

„Limba esamenului de calificățiune e cea maghiară. Candidații de profesură, cari au absolvat cea mai mare parte a studiilor lor la universitate germană în Anstria, Germania sau în Svițera și doresc a fi calificați numai pentru scoalele secundare nemaghiare, pot depune esamenul de calificățiune în limba germană — esecțiune esamenul de calificățiune din limba și literatura maghiară, care are a se face în limba maghiară —. (Aplause din partea sasilor.)

Ioan Missics desaproabă agitațiunile Sasilor și ale Românilor contra proiectului. Transilvania începe a deveni interesantă. Sasii își ridică plângerile asupra suprimării nu numai în numele lor ci și al germanilor din comitatele ungare de sud, Torontal și Timiș și din Zepuș, au fost însă respinși de aceștia, precum dovedesc demonstrațiunile contra „Schulvereinului.”

Și o parte din Români au demonstrat contra proiectului în adunări cari s'au ținut în parte în biserici. Biserica nu e acomodată ca câmp pentru agitațiunile politice. Românii din Transilvania și Ungaria se bucură de o autonomie bisericască care nare păreche în lume. O astfel de autonomie bisericască nu există nici în România, nici în Serbia și nici în Rusia,

Despre România începe un vânt periculos. România își uită de serviciile, cari i le-a prestat monarhia noastră. Conte de Andrassy o a spriginit, ca să-și poată elupta independența atunci, când a încheiat cu România, ca cu un stat suveran pactul comercial. N'a fost monarhia noastră, care a trimis întâiași dată un ambasador în Bucuresci, pe când Rusia a preferit a fi prezentată prin un reprezentante. Aceia cari dau creșterea înșurătorilor nefemeinice din foile române se înșeală foarte susținând, că nu toate popoarele de sub coroana s. Stefan fără deosebire de limbă se vor grupa în oara primejdiei pelângă tron și vor apăra siguranța și întregitatea statului. Vorbitorii e convins, că ori ce pericol, ce ar amenința patria, ar întruni pe toți fiii țerei întrun singur castru. Dinsul regretă numitele agitațiuni, căci după convingerea sa toate popoarele acestei țeri au chemarea a trăi în unire și în amicitie. În legătură cu cele șise citează următoarea exclamațiune a marelui Britan Fox: „În momentul primejdiei formează toți supușii regelui un singur popor: acela care provoacă într'un astfel de timp scisiune, e trădător.“

Reprezentanții Ungariei au îndatorirea a pregăti patriei un viitor mai frumos. Să ne trezim din apatia de până acum și să arătăm Inmei că sângele strămoșilor curge prin vinele noastre. Vorbitorii încheie cu declarațiunea, că primesc §-ul.

Wilhelm Wenrich propune a se tecstua alinea a doua a §-ului în următorul mod: „În decurs de șase ani după intrarea în vigoare a acestei legi pot depune esamenul în limba nemaghiară aceia, cari pot documenta înaintea ministrului de culte și instrucțiune publică, că au ascultat studiile în limbă nemaghiară.“

Punându-se cestiunea la vot se primesc §-ul neschimbat și se resping amendamentele propuse de dep. Iosif Bacon, Bausnern și Wenrich.

§-ul 70—71 sună astfel: „Natura de drept și raportul scoalelor secundare romano-catholice de sub dispozițiunea și nemijlocita conducere a ministrului de instrucțiune rămân neatinsă prin legea prezentă.“

Alecsiu György propune, că nu numai natura de drept și caracterul scoalelor ministeriale catolice, ci și al tuturor scoalelor ministeriale să rămână neatinsă de legea aceasta: asemenea rămân în vigoare toate legile și usurile relativ la celelalte institut ministeriale, întru cât n'ar fi anumit alterate prin legea aceasta.

Ministrul de instrucțiune Trefort: Decursul întreg de până acum al desbaterei a dovedit, că guvernul nu are nici decât intențiunea a altera natura de drept sau caracterul scoalelor secundare, fie ele confesionale sau stea sub coducerea ministrului. N'am nimic contra propunerii dep. György, dacă e chemată a servi spre liniscire. (Aprobare.)

Paragraful se primesc cu aditamentul deput. György. (Va urma.)

Varietăți.

* În nrul trecut din trecere cu vedere a rămas cuvântul „Timpul“ de sub articolul „Apostolul Mărgărit“.

* (Ploi). De două zile (de Duminecă și de eri) plouă aici neîncetat.

* (Tempestate mare cu grindine a avut loc pe la Sas-Chiz și împregiurime în săptămâna trecută; asemenea și pe la Cohalm. Se scrie de pagube însemnate.

* (Avis și mulțămîță publică.) Cu ocaziunea espozițiunii de cărți vechi, deschisă în Budapesta la 15 Ianuarie 1882, și închisă solemn în 15 Maiu în prezența Maiestății Sale 1882 Împăratului și Regelui nostru, din partea Reuniunii învățătorilor români gr. or. din ppresbiteratul Zarand s'au trimis următoarele cărți:

1. „Cazania“ tipărită în Iași în anul 1643 sub Ioan Vasile voivod, prima edițiune, și prima carte bisericească apărută în Moldova. Proprietariul cărții e domnul Ioan Perian în Crisior.

2. „Molitvelnic“ tipărit în Bălgrad (Alba-Iulia) la anul 1689 tradus din slovenie, cu blagoslovenia (binecuvântarea) prea sfințitului părinte, chir Varlaam Metropolitul Belgradului etc. proprietariul biserica din Brad.

3. „Ușia Pocainței“ tipărită în România pre timpul lui Dositeiu, fără titlu, anul și locul edărei nu s'a putut afla; proprietariul Ioan Anghel învăț. în Brad.

4. „O pastorală“ în limba serbă și română a episcopului Temeșvarului și al Lipovei și a altor districte care se cuvin, Vikentiu Ioanovicu. Anul edărei nu l'am putut afla. Proprietariul: Ioan German.

5. „Tabela Silabisiei“ dela anul 1700, locul tipăririi nu s'a putut afla. Proprietariul: Ioan German.

Aceste cărți s'au retrimis subsemnatului, despre ce se avisează proprietarii spre ale pută reprimi.

Din partea Reuniunii se exprimă profundă mulțămîță p. t. domni susnumiți, cari și-au pus încrederea în reuniune; tot odată li se aduce la cunoștință că în urma trimiterii cărților numite la espozițiune, reuniunea noastră a fost distinsă cu „diploma de mulțămîță și recunoștință“.

Brad în 5 Maiu 1883.

Ioan German m. p.,
pres. subr. învăț. din ppresb.
Zarandului

Ioan Felea m. p.,
secretar.

* (Fond.) În Sânt-Mihaiu inf. Comitatul Turdărieșu, inteligența română din loc, au înființat un fond de petrecere, din care fond în tot anul, se vor arangia 4 baluri, dintre aceste 2 baluri vor fi în tot anul în folosul înființării unei biblioteci școlare, pentru cultura poporului rom. din loc.

La 19/4 1883 st. v. au arangiat primul bal, care ayu reușita cea mai splendidă. Petrecerea s'a început pela oarele 6^{1/2} adunându-se un public numărös: învățatori, mireni, ba și dintre maghiari au participat inteligența din loc.

Comitetul arangiator dd. Ioan Lupescu învățator, Nicolae Crișan propriet. Stefan Bedeleian învățat. Alekse Pinte prop. Gligor Palea morar, Iacob Lupu student, Iosif Tiorean și Ioan Pop învăț. au pus toată silința, pentru ca petrecerea să reese cât de mulțămîtoare, care și fuse foarte animată.

Balul acesta au fost adevărat bal românesc, în care s'au putut vedea și maghiari toastând românesc.

Balul inteligenților români din Sânt-Mihaiu inferior au reușit cu un venit curat de 32 fl. v. a.

* (Recunoștință.) În comuna Bedeleian s'a fost înființat încă înainte de 20 de ani un magazin de bucate în favorul scoalei, numindu-se fond școlar. În timp de 10 ani fondul acesta crescuse binișor din contribuiri de bună voie ale oamenilor de inimă. De vre-o opt ani însă fondul a început a se da uitărei. Abia acum după o activitate de vre-o patru luni de zile a dlui învățator Stef. Otta, fondul s'a scos eară la iveală spre binele și bucuria comunei noastre bisericesci și a scoalei noastre precum și a particularilor din Bedeleian. Dl învățator, înțelegând despre fond și despre starea lui, prin sfaturile și tactul său, ca și în alte afaceri, prin care a făcut ca românii noștri să aibă trecere în comună, a reinviat fondul și l'a scos din încurcăturile, în care căduse. Astăzi fondul se află într'o stare înfloritoare de 366 măsuri (ferdele) de bucate și interesele din 1880 până la finea anului 1882. Deci pentru toate cele de mai sus, în numele tuturor proprietarilor din comuna Bedeleian, susținători ai scoalei gr. or. exprimă recunoștința sa în public dlui învățator Stefan Otta

Chimu Popoiu
proprietar.

* (Muscele columbaciene) au omorît la Hățășel în comit. Uniadoarei un puiu de bibol.

* (Spanga a mărturisim) după o ascultare de șase oare, că el a ucis pe George de Mailath *iudex curiae*, fiind însoțit de Pitély și cu ajutorul husarului lui Mailath, Berecz Iános. Bani răpiți i-au împărțit acești trei între sine și Spanga a mai luat pe de asupra și orologiul lui Mailath, care e zălogit într'un institut din Viena.

* (Din Zarand ni se scrie:) Pre aici timpul e cald. Ați (6 Maiu) a început a bate vântul. Grânele sînt bune. Sămănatul cucuruzului (porumbului, păpușoiului) se continuă. Ierburile sînt frumoase. Cucuruzul măsură a 22 cupe se vinde cu 1 fl. 90, ear grăul cu 2 fl 60—2 fl. 80 cr.

* (Vapor de rășboiu austriac.) În zilele trecute „Resboiul“ a scris că în portul dela Galați a ancorat un vapor de rășboiu austriac dinaintea bursei. În urma acestei sciri „Monitorul oficial“ din Bucuresci publică următorul comunicat:

Răspândindu-se în public diferite vuete privitoare la un conflict ce s'ar fi întemplat în Galați cu vaporul de rășboiu Austro-Ungar, Taurus, ministrul afacerilor străine crede de a sa datorie a restabili adevărul, și anume că toate informațiunile publicate în această privință nu au avut măcar o umbră de realitate.

Informațiunile date de inspectorul general al navigațiunii pe Dunăre constată următoarele: vaporul austro-ungar de rășboiu Taurus, a sosit în portul Galați la 17 Aprilie și a ancorat în fața portului la partea dreaptă a Dunărei. Căpitanul portului, îndată a mers pe bordul vaporului conform regulamentului și a complimentat pe comandant de buna

venire a domniei sale. Comandantul a mulțămîț și a arătat căpitanului de port, că nu va sta decât opt zile în port și că dacă nu este veri un inconvenient ar dori să vie cu bastimentul său la cheiu. Căpitanul portului, având loc liber și disponibil la cheiu a răspuns că bastimentul poate veni imediat la cheiu ceea-ce s'a și făcut în ziua de 18 Aprilie. Aci s'a dat tot concursul spre a se lega și a'și face schelea. Bastimentul a ramas astfel până la 24 Aprilie, când a plecat la Constantinopol. Tot s'a petrecut cu cea mai mare politeță și afabilitate. Oficerii navei de rășbel au avut relațiunile cele mai de curtenie cu oficerii și autoritățile române, Comandantul vaporului Taurus a ramas foarte mulțămîț și domnul consul general al Austro-Ungariei a exprimat satisfacțiunea sa de bună primire, ce a avut vaporul Taurus în portul Galați.

O singură lămurire, reflectează apoi „Resboiul“, am dori să ni se dea: Cum se face că, pe când comunicatul de mai sus spune că vaporul austriac a plecat la 24 Aprilie la Constantinopol, telegrama espedată din Galați către ziarul „Die Presse“ din Viena arată că la 29 Aprilie vaporul se află în portul nostru?

Putea biroul telegrafic din Galați să espedeze o scire așa de gravă, când ea nu are nici umbră de realitate?

Noi nu am făcut decât a înregistra pur și simplu șgomotul ce circula; acum dacă guvernul nostru a cocoloșit lucrul, aceasta il privește pe densusul. În tot cazul, așteptăm amănunte noue.

Loterie.

Sămbătă în 19 Maiu 1883.

Viena: 20 49 57 38 72
Timișoara: 39 79 5 21 37

Bursa de Viena și Pesta.

Din 17 Maiu n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.45	120.30
Renta de aur ung. de 4%	89.30	89.25
Renta ung. de hârtie	87.60	87.60
Împrumutul drumurilor de fer ung.	137.75	137.75
Acțiuni de bancă austro-ung.	839.—	840.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	78.65	78.65
Acțiuni de credit austr.	303.50	304.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.55	78.65
Datorie de stat austr. în argint	307.—	307.—
Renta de aur austriacă	98.95	99.—
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“		100.30
London (pe polița de trei luni)	120.20	120.15
Galbin	5.65	5.66
Napoleon	9.52	9.52
100 marce nemțesci	58.60	58.60

Nr. 131.

[416] 1—3

Prelungire de concurs.

Fiind în urma concursului publicat în Nrii 27, 28 și 30 a. c. ai „Tel. Rom.“ pentru întregirea parohiei Ciubanca-mare n'a concurat în termenul prescriș nici un candidat, cu încuviințarea Prea-venerabilului Consistoriu archidieceșan termenul concursului se prelungește încă cu 15 zile dela publicarea acestuia pelângă emolumentele arătate în primul concurs.

Ciceu-Giurgesci, 9 Maiu 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Constantin Bodea m. p.,
adm. prot.

„Albina“ institut de credit și de economii.

Publicațiune,

în sensul art. de lege XXXVI din anul 1876 §. 29.

1. Suma scrisurilor fonciare puse în circulațiune face cu ziua de 30 Aprilie 1883 fl. 615,300.

2. Pretensiunile institutului de împrumuturi hipotecari cari servesc de coperirea acestor scrisuri fonciari sînt de fl. 616,637.99.

3. Valoarea hipotecelor luate de basă la susnumitele împrumuturi hipotecari este de fl. 2,743,850.

4. În sensul §. 97 din statute fondul special pentru asigurarea scrisurilor fonciari e de fl. 230,858.95 acesta e indus în cont separat și este plasat în efecte publice.

Sibiu, 1 Maiu 1883.

[414] 3—3

Direcțiunea.

Szám 6045 1883.

[415] 2—3

Pályázati hirdetmény.

Szebenvármegye Közigazgatásánál rendszeresített hat közigazgatási gyakornoki állomásokra ismételtén pályázat hirdettetik. —

Ezen állomás mindégylke 300 frt. évi fizetés és 60 frt. lakbérrel, van ellátva. —

Pályázok, ebbéli folyamodványaikat az 1883 évi I-ső törvényeikkben előirtt minősítést tanusító, eredeti vagy hiteles másolatú bizonyítványaikkal felszerelve folyó év Iunius hó 15-ik napjáig Szebenvármegye főispánja és Szászispán úr ő méltóságához beadni utasítottak. —

Nagy-Szeben 1883 Majus hó 16-án.

Szebenvármegye áispánja,